2
Sprokkelmaand
1944

Een bezoek aan „De Westerhelling"

Velen zullen wel eens gehoord hebben van de Kinderhuizen, die door de Beweging in het leven zijn geroepen en waar kinderen van kameraden, wanneer zij zulks noodig hebben, een prettigen en gezonden vacantietijd kunnen doormaken. Hoe vreemd dit misschien ook moge klinken, er zijn echter ook velen, die met het bestaan van dit prachtige sociale werk der Beweging in het geheel niet op de hoogte zijn.

Wij hebben thans eens een bezoek gebracht aan het Kindertehuis „De Westerhelling" te Nijmegen, waar wij werden ontvangen door de hoofdleidster van de tehuizen, kamske M. A. C. E. Marinkelle, die dadelijk bereid was ons alle gewenschte inlichtingen te verschaffen.

In totaal kunnen in de twee tehuizen (de Wester- en de Oosterhelling) iedere vijf weken ongeveer 130 kinderen van 7—14 jaar worden ondergebracht. De huizen zijn uitsluitend bestemd voor kinderen van leden der Beweging; zooals men weet, is b.v. de Westerhelling in 1941 den Leider aangeboden als verjaardagsgeschenk en ook de Oosterhelling is een geschenk van de leden aan den Leider geweest. De tehuizen berusten onder de door den Leider in het leven geroepen Stichting „Gezins- en Jeugdzorg" en ook de aanmelding ervoor dient bij deze Stichting of bij de N.S.V.O. te geschieden. Daar een en ander natuurlijk handen vol geld kost, moet door de ouders van de er verblijfhoudende kinderen naar draagkracht in de kosten van dat verblijf worden bijgedragen; ook dienen de kinderen, voordat zij worden opgenomen, medisch te worden gekeurd.

In den tijd, dat de kinderen in een der Kinderhuizen zijn opgenomen, hebben zij een buitengewoon prettige vacantie, een groot gedeelte van den dag is gereserveerd voor het beoefenen van sport en spel; er worden dikwijls lange wandelingen gemaakt en er is en geweldige tuin, waar men allerlei spelletjes kan doen. Regent het, geen nood! In de speelkamer is speelgoed en er staat een groote boekenkast, zoodat men zich ook in huis niet behoeft te vervelen. De inrichting van de gebouwen is natuurlijk zoo doeltreffend mogelijk: geen overdreven luxe, maar alles even practisch en degelijk. Groote, ruime slaapzalen, waschgelegenheid voor een groot aantal kinderen tegelijk, ruime garderobe enz. Dat er voor den inwendigen mensch goed wordt gezorgd, spreekt wel vanzelf. Wij hebben het zelf kunnen constateeren — want op de Westerhelling is het nu eenmaal een goede gewoonte, dat alle gasten uit den gewonen pot mee-eten — dat alles uitstekend was klaargemaakt en daarmede was voor ons meteen de oplossing gevonden voor het feit, dat de kinderen zoo goed aankomen en lichamelijk aangesterkt weer vertrekken!

„Het werk is buitengewoon prettig," zoo vertelt ons kamske Marinkelle, „maar het is jammer, dat er nog slechts twee tehuizen zijn. Als het aan mij lag, dan kwam daar zoo spoedig mogelijk verandering in! Het is tenslotte alleen maar een geldkwestie . . ."

Zoo is het. En daarom zijn wij ervan overtuigd, dat het best allemaal voor

N.S.V.O. nieuws
Verantw. redactrice: J. Jansen-v. Balen
Redactie en adm.: Kruislaan 210, Amsterdam O. Tel. 5232.
Verschijnt tweemaal per maand
Postgiro 320886

EVEN AANDACHT VOOR DISTRICT... 9 en 10

Den'Haag en Zuid-Holland

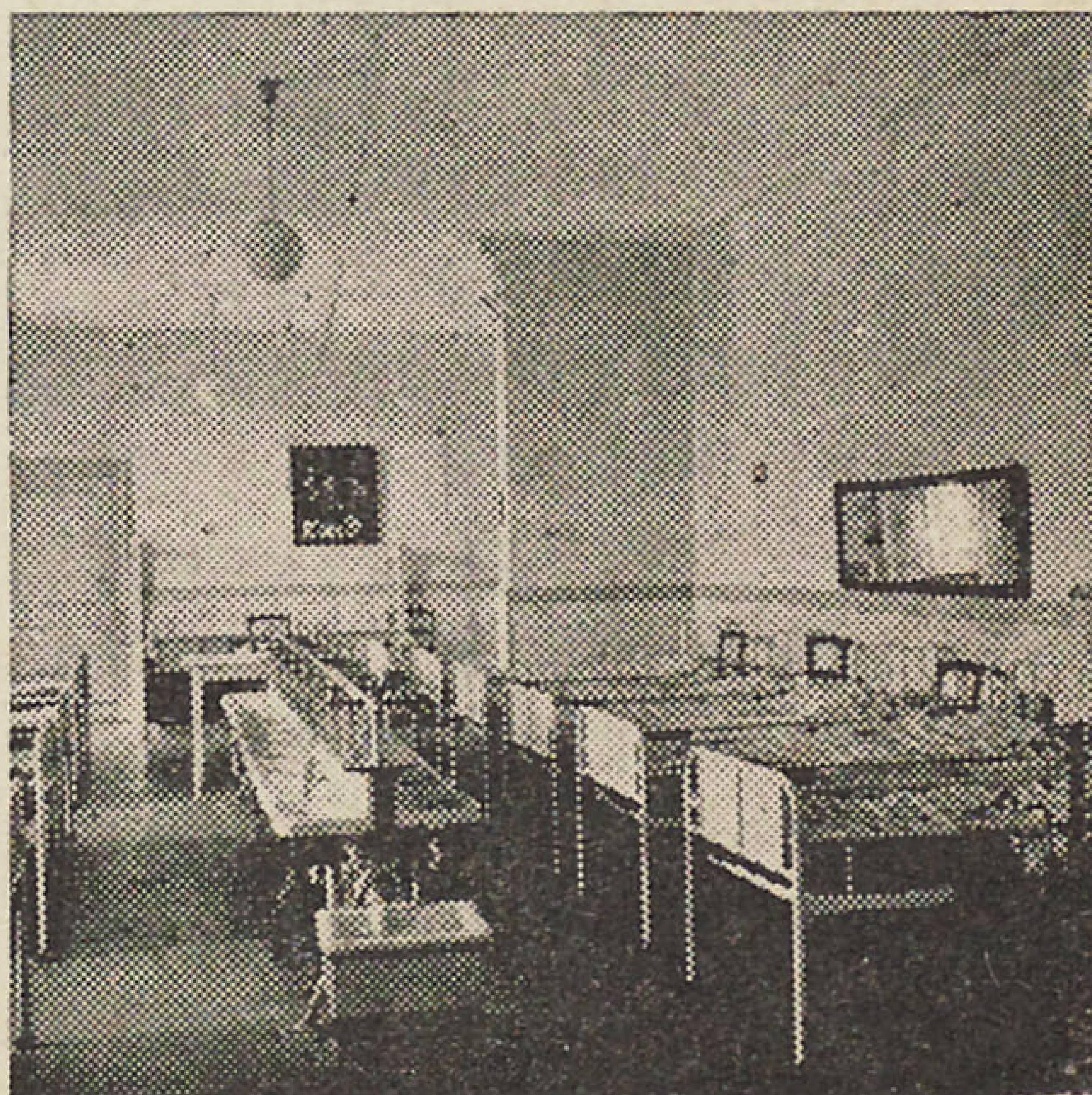
DISTRICTSRAAD. De maandelijksche Districtsraad te Den Haag voor de Districten 9 en 10 kenmerken zich steeds door den prettigen geest, die er heerscht. Op dezen raad komen behalve de Districtsfunctionarissen, Kringleidsters en onderkringleidsters ook de verschillende vertegenwoordigsters van de voornaamste instantie zooals de Landstand, het N.A.F., de N.V.D., de Jeugdstorm en de Pullen. De bedoeling is onderlinge gedachtenwisseling, dus contact met elkander. Bovendien hebben de hoofdfunctionarissen van het Hoofdkwartier gelegenheid door een spreekbeurt haar werk te belichten. De raad wordt geopend met het Vrouwenlied, waarna het opzeggen van een spreuk volgt en de Districtsleidster haar mededeelingen doet, alsook de diverse rondschrijvens van het Hoofdkwartier behandelt. Na de pauze krijgt ieder een beurt om haar vragen naar voren te brengen of een mededeeling te doen. Voor de Kringleidsters van buiten is dit een ware uitkomst. Het gebeurt dan ook maar hoogst zelden, dat iemand wegblijft en de afstanden in aanmerking genomen, die sommige kamskes moeten afleggen, om naar Den Haag te komen, bewijzen ten volle, hoe graag men komt. De onderlinge verstandhouding is hier wel zoo goed, dat men graag en met plezier komt. In Den Haag wordt niet alleen hard gewerkt, maar ook prettig.

VAN EEN GROEP, WAARMEE HET NIET VLOTTEN WOU. In Kring West was groep 2 maar niet op gang te krijgen. Onderlinge misverstanden, wederzijds verkeerd begrip, ook ontactvol optreden waren de hindernissen op het pad van den groei. Alle goede pogingen faalden. Toch was er een goede kern van kamskes aanwezig. die graag weer de groep nieuw leven wilde inblazen. Toen kwam er een nieuwe Kringleidster. In overleg met het District werd nu aan groep 2 de volle aandacht gegeven. Men belegde een bijeenkomst, er kwam een spreekster en de Kringleidster nam zelf actief aan het geheel deel. De opkomst was niet groot, echter hadden de sterke kamskes, die steeds waren blijven staan, weer goeden moed gekregen en togen zij aan het werk. Er werd naar bezwaren en klachten geluisterd, onderlinge meeningsverschillen uitgepraat, kortom alles gedaan om te helpen. Steeds werd op de groep gelet, zoodat zij niet in de verdrukking kwam. Men ontdekte er hard werkende kamskes en zoowaar met muzikalen aanleg ook, zoodat zij zelfs een aardig koortje konden vormen, dat er nu reeds wezen mag. Tot volle tevredenheid van het District, Kringleidster en groep 2 marcheert onze groep nu mede. Zoo ziet men, de aanhouder wint!!!

DE MAAND DECEMBER BIJ DE N.S.V.O. IN DEN HAAG EN ZUID-HOLLAND. Van alle Kringen en Groepen het St. Nicolaasfeest, het bij uitstek eenige feest voor de kinderen. Wat zullen *wij* meemaken? Instructies, veranderingen in instructies, moeilijkheden met bonnen, telefoons tot en met....! 5 December nadert, en wat nu??? Doorzetten, het feest moet er komen, de kinderen moeten hun plezier hebben, de N.S.V.O. moet toonen wat zij kan! en... het kwam er! *Het* St. Nicolaasfeest. We beginnen met Den Haag. 2 maal 1200 kinderen werden er verwacht. De taai-taai was zoek, maar het programma klonk als een klok. Er waren hooge gasten aanwezig. De kinderen genoten, maar niet alleen zij, maar ook de gasten hebben zich kostelijk vermaakt. De kamskes waren in volle actie, de Landelijk Pullenleidster had de leiding, een voorrecht, wat Den Haag kon hebben, daar ook bij haar een warm plekje zit voor de oprichtingsplaats. Gezongen is er uit volle borst, gejubeld, ja zelfs gegild bij het ondeu-

---

elkaar zal komen. Immers, deze twee tehuizen zijn er gekomen dank zij den offerzin der kameraden, en zou die offerzin thans niet meer aanwezig zijn? „Denkt u eraan," zegt onze gastvrouw ons nog, wanneer wij afscheid nemen, „dat in deze tehuizen niet gelet wordt op stand of afkomst. Eigenlijk moest het overbodig zijn, dat te zeggen... Het kind van den bankdirecteur houdt hier evengoed verblijf als het kind van den mijnwerker. Jeugdstormgeest, dat is het, wat wij hier aankweeken!"
Wij wenschen de Stichting Gezins- en Jeugdzorg, met haar werk, waarbij zij wordt gesteund door de N.S.V.O., veel succes en wij vertrouwen, dat dit sociale werk van den eersten rang overal die waardeering moge ontvangen, die het ten volle verdient. v. V.

Een der slaapzalen op de Oosterhelling *Foto: archief*

gende „belletje-trekken". In de pauze haalden de kamskes haar hart op. Heerlijke zakjes snoep uitdeelen en een frissche dronk, en niet te vergeten de zorg voor een zekere plaats, die aller belangstelling trok. Tijdens het vervolg van het programma leefde het Kader der N.S.V.O. in angst en vrees. Waar bleven de appelen, waar was de taai-taai? En, gelukkig, vóór het weggaan, kwamen de appelen binnen, dus de kinderen hebben ook daarvan kunnen smullen. De taai-taai kwam, ondanks de goede zorgen en medewerking der W.A. helaas op den eersten dag te laat. De tweede dag verliep evenzoo. Na het feest hadden de kamskes de taai-taai *na* te gaan brengen, wat blijmoedig werd gedaan en toen leefden we verder in afwachting van de dingen die zouden gebeuren.
De *bloempotten*, dat was het volgende vraagstuk en dat was hier heel wat. Er waren Kringen, die 2 à 300 stuks moesten ontvangen. De Kringleiders waren heel vriendelijk en stelden hun Kringhuizen disponibel. En ja, tegen Kerstmis, daar waren ze! Nu met man en macht aan den gang. Men zal wel gedacht hebben, wat loopen die vrouwen toch steeds met heele mooie cyclamen. Dit was dan ook een bij uitstek prettig werk, wat de N.S.V.O. mocht doen en daarna regende het brieven met bedankjes en niet alleen dat, maar er waren brieven bij, waarin de kamskes, wier man aan het front waren, haar hart uitstortten. Allen waren het er over eens, dat niet alleen de bloemen, maar juist de gedachte van medeleven in dezen tijd, haar het meest had getroffen. Dat er een enkele werd vergeten, ... nu ja, waar gewerkt wordt, daar worden ook fouten gemaakt, maar toch ben ik verzekerd, dat als ieder den plicht doet, dien zij op zich neemt, de fouten zullen verdwijnen.
Ook Zuid-Holland had een groot aandeel in het werk. Ook daar waren er moeilijkheden aan het St. Nicolaasfeest verbonden, gezien den grooten afstand, maar nà de feesten vertelden de verslagen toch alle, dat de kinderen in alle Kringen en Groepen hebben genoten en wat deren ons dan de moeilijkheden? Ze zijn er alleen om te overwinnen. Ook de bloemen-gave vielen in alle Kringen in den smaak. Aardig is het, om het werk der verschillende Groepsleidsters hier en daar gade te slaan.
Een, die 3 bloempotten ontving en er 8 moest hebben, stuurde zonder meer de rekening van de overigen naar het District met de boodschap „Bij mij is het in orde"!! Veel is ook hier over geschreven, maar dankbaar waren allen, die de gave ontvingen, Een woord van waardeering voor diegenen, die ons het werk, maar ook de blijdschap bezorgden.

•

VIJF JAAR N.S.V.O. TERUGBLIK. *Vijf jaar*, een lange tijd, en o zoo kort, wanneer er gewerkt wordt en men alles zou willen doen en toch zoo weinig bereikt wordt of ... weinig, ... neen, dat toch ook weer niet. Vier maal is de leiding in andere handen gekomen en ieder bracht wat goeds en groots naar voren. En uit iedere gedachte werd goeds geboren, al was het dan niet altijd geschikt voor de N.S.V.O....
Maart, onze eerste openbare vergadering, wat een drukte en zorg zat daar aan vast. De Districtsleidster en haar helpster maakten de zaal in orde, kochten bloemen, aten gauw in de Cafetaria, om geen minuut te verliezen, want ... het was een gewichtig iets. Er was hoog bezoek. De Leidster, de Districtsleider en ... Kam. Woudenberg. Ja, de Frontleider zou voor ons spreken. Wij voelden ons hoor! Wat is dat veranderd. Als er nu een vergadering in den Dierentuin is, dan bellen we de diverse instanties op en ziedaar, de zaal is klaar, zonder geloop, alleen moeten wij controleeren of alles goed is. En wij vergaderen nu met *Spreeksters*. Ja, wat is de tijd veranderd! En onze Kameraadschapsavonden dan, waar wij de eerste drie maanden niemand binnen kregen, en wat waren ze later niet goed, wat werd daar gewerkt en is er ook steeds vorming gegeven. Daar werd de eerste steen gelegd voor de hechte kern van werksters, nu nog allen aanwezig.
Het eerste jaar, de Kerstpakketten, vleesch, worst, gebak, ja, wat niet al! Dat alles is voorbij. Wij beleven echter zooveel anders wat goed is en zien zoo anders onze taak, ja wij zijn gegroeid met de N.S.V.O. Wie mede heeft gewerkt, weet het! stuk voor stuk gaan we vooruit. Het korps breidt zich steeds uit en alle echte vrouwendiensten zijn er bij gekomen. Ook minder prettige dagen beleefden wij, denken wij maar eens aan de Zomeractie. Of den keer, dat wij voor het Legioen in het Kurhaus duizenden pakketten in één dag moesten klaar maken!! 450 kamskes en allen konden we 's morgens vroeg tot 's avonds laat staan. *Moe*? het woord werd niet genoemd! Gewerkt werd er! En in November waren wij 5 jaar oud.
„Het kind groeit zeer voorspoedig", vertelde de Gemachtigde van den Leider ons op de herdenking. En wat sprak onze Leidster gevoelvolle woorden. Dat heeft ons gesterkt, en met de belofte, haar daar gedaan, gaan wij met lust en werkkracht het 2e vijftal jaren tegemoet.

•

UIT GEERVLIET. Een klein dorp op de Zuidhollandsche eilanden, stil en verlaten. Maar ... op een dag was drukte. Een twintigtal vrouwen beklom de trappen van het zeer oude en mooie stadhuis. Ja, kamskes, dat is nu al haast 2 jaar geleden, maar het gebeurde. De groepsleidster had gedaan gekregen, de raadszaal voor onze vergadering ter beschikking te krijgen en dat van den *niet* N.S.B.-burgemeester, alleen de wethouder hielp een handje mee. Toch was dit een van de prettigste vergaderingen, die ik meemaakte en ... het contact tusschen Landstand en N.S.V.O. werd daar gelegd.
Ja, de kamskes in de steden hebben veel vóór op die van het platteland. Krimpen a/d IJssel, Capelle, enz. kunnen daarvan meepraten. De vragen, die steeds weer opkomen, kunnen dan zoo heerlijk worden besproken. Jammer, dat het vervoer zoo moeilijk is en de tijdsomstandigheden van dien aard, dat niet alle dagen er op uit gegaan kan worden.
Het *zal* beter worden en tot zoolang! werken maar en afwachten.

UIT HET HEELE LAND

•

De eerste weken van Januari waren — misschien wel de eenige — weken van rust voor de N.S.V.O. De Sinterklaas- en Midwinterdrukte was achter den rug en onze kamskes hebben zich eens even den tijd gegund om uit te blazen. Geen enkel verslag over gehouden bijeenkomsten bereikte het kantoor van „N.S.V.O.-Nieuws". Het eenige verslag, dat dus in dit nummer op deze plaats komt te staan, is:
„Uit het heele land meldde de N.S.V.O.: rust"!

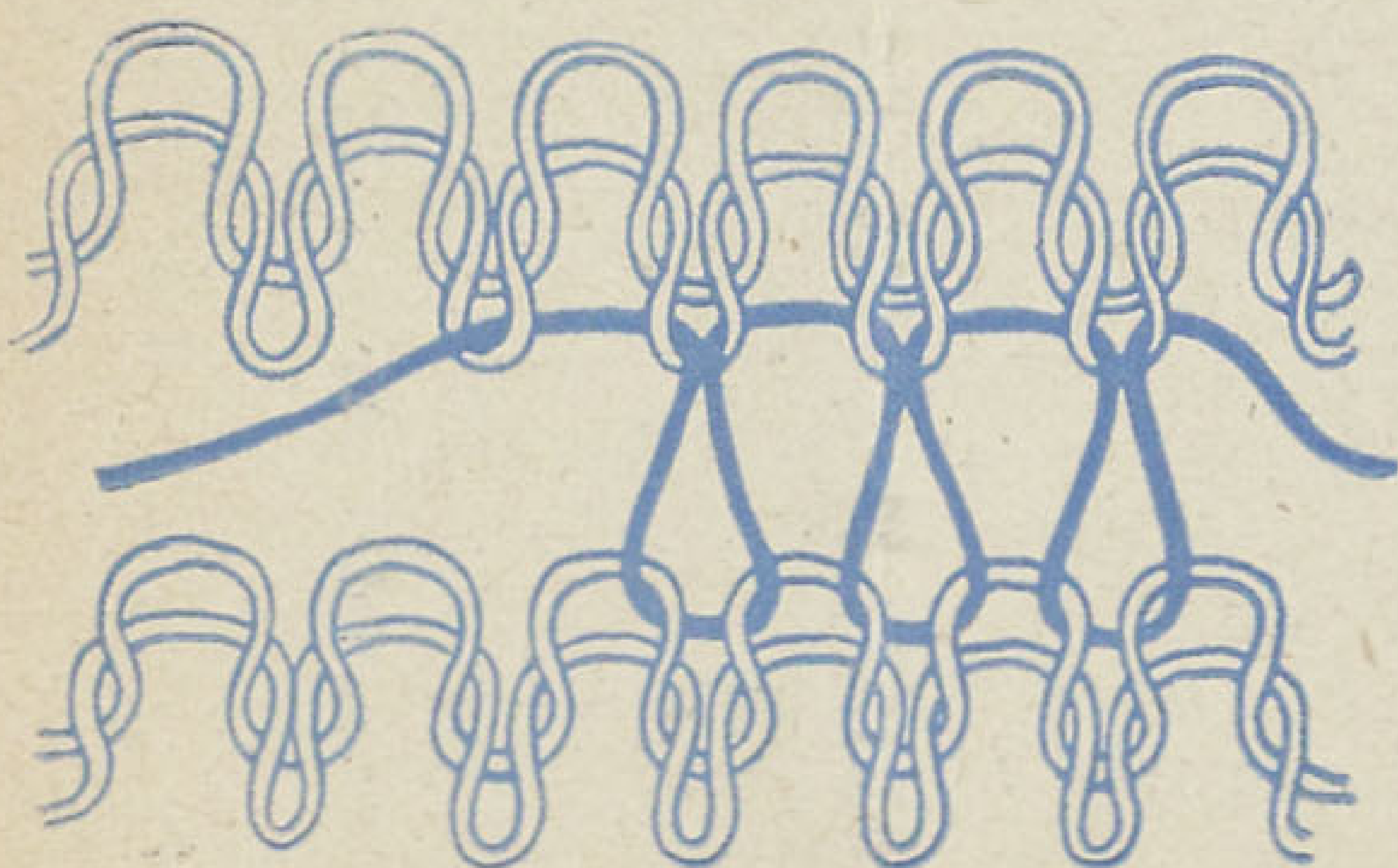
HUIS-VROUWEN-VLIJT IN OORLOGS-TIJD

ZÓÓ **WAS** HET

ZÓÓ **WORDT** HET

Kinderen groeien hard, als ze gezond zijn en wij kunnen daar niet anders dan blij om zijn. Maar . . . het kost ons wel veel hoofdbrekens, ze warm en netjes te kleeden.
Vooral aan warme wolletjes hebben we vaak gebrek. Van een wollen truitje, waar onze kleine zoon of dochter uitgegroeid is, kan echter met weinig moeite een lekker camisooltje gemaakt worden. Hiertoe behoeven we het truitje niet geheel uit te halen, en over te breien, wat een tijdroovend werk is.
Meestal is immers de breedte nog wel goed en is het truitje en daarvan vooral de mouwtjes alleen te *kort*. We halen nu de mouwtjes uit, tot zoover dat noodig is, en ook het kraagje. Dan maken wij vlak boven het boordje aan den onderkant een steek los, en peuteren met een naald het draadje steeds verder uit de volgende steken van dien toer, net zoolang tot de heele boord los is. We zetten de losse steken van den boord op een pen, en breien hierboven met de uitgehaalde wol zooveel toeren als we wol hebben (een beetje wol houden we over, om straks langs halsje en mouwtjes picotjes te haken).
Nu trekken we de pen uit het werk en mazen dan met een naald en een draad wol de losse steken van het breiwerk aan de losse steken van het truitje. Nu nog de picotjes en . . . klaar is het.

Zóó wordt het breiwerk weer aan elkaar gemaasd. De blauwe draad is de maasdraad.

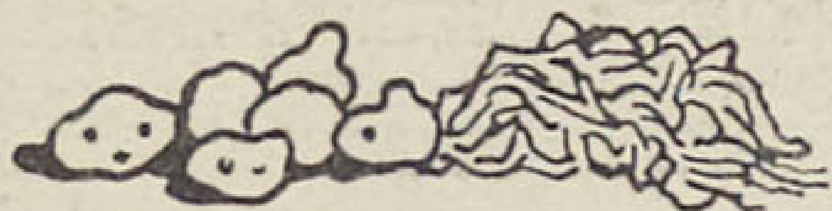
ALS DE GROENTE SCHAARSCH IS...

Wanneer er weinig groenten beschikbaar zijn, dan moeten wij er op bedacht zijn de bereidingswijze zoodanig te kiezen, dat geen voedingswaarde verloren gaat.
De verschillende groentensoorten leveren ons immers de zoo onmisbare vitaminen; deze moeten wij in voldoende hoeveelheid met de voeding tot ons nemen. Maar die vitaminen, die wij liever „hulpstoffen" noemen, vragen om een goede behandeling. Het zijn echte teere juffertjes, die onmiddellijk bezwijken bij verhitting of zelfs wanneer zij met water of lucht in aanraking komen.
De juiste manier van koken is nu dus, weinig verhitting en dan nog zoo kort mogelijk, geen blootstellen aan de lucht tijdens of na de toebereiding en geen zwembaden, d.w.z. de groenten niet in water laten staan, maar snel wasschen onder stroomend water.
Als er weinig groente beschikbaar is, gaan we ze dus bij voorkeur onverhit, dus ongekookt geven, omdat we dan zeker kunnen zijn alle voedingswaarde te behouden. Bovendien geeft dat het voordeel, dat we met veel minder groente uitkomen. Hebben we van b.v. savoyekool 1 kg noodig als we ze koken, dan komen we met $^1/_2$ kg uit wanneer we ze rauw gebruiken.
Hieronder volgen een paar recepten voor het verwerken van rauwe groente in verschillende gerechten.

AARDAPPELSOEP MET RAUWE GROENTE

1 kg aardappelen, $1^1/_2$ l water, een bosje selderij, een bosje peterselie, $^1/_4$ kg groenten naar keus, b.v. koolraap, witte kool, wortel, selderijknol, zout, een klein stukje margarine, een kopje taptemelk.
Kook de schoongeborstelde aardappelen in de schil gaar. Verwijder deze, doe de aardappelen terug in de pan en stamp ze fijn. Vermeng de aardappelmassa al roerende met het water en de taptemelk. Breng de soep op smaak met zout of aroma, en laat ze even doorkoken.
Maak intusschen de groenten schoon en rasp ze fijn op een rauwkostrasp. Hak de gewasschen selderij en peterselie fijn. Roer alle groenten door de soep met het klontje margarine. Dien de aardappelsoep dan onmiddellijk op.

STOOFPOT MET RAUWE ZUURKOOL.

2 kg aardappelen, twee kopjes taptemelk, $1^1/_2$ afgestreken lepel margarine, $^1/_2$ kg zuurkool, kerrie-surrogaat, zout.
Borstel de aardappelen schoon en kook ze gaar. Verwijder de schillen en snijd ze in plakken. Smelt de margarine in de pan, fruit er een theelepel kerriesurrogaat in bruin, voeg de taptemelk toe en de aardappelschijven. Wasch de zuurkool vlug in stroomend water, hak of snijdt ze fijn en roer ze door de aardappelen heen. Dien den stoofpot direct op.

SLA VAN WITTE EN ROODE KOOL.

Rasp een stuk roode en een evengroot deel witte kool fijn op een rauwkostrasp, of hak ze zeer fijn. Kneed den fijnverdeelden knol doorelkaar met een houten lepel, hij wordt dan zachter. Meng er zoo mogelijk wat geraspten selderijknol of prei doorheen en roer er eenige lepels gebonden slasaus door en een of twee gekookte fijngedrukte aardappelen.

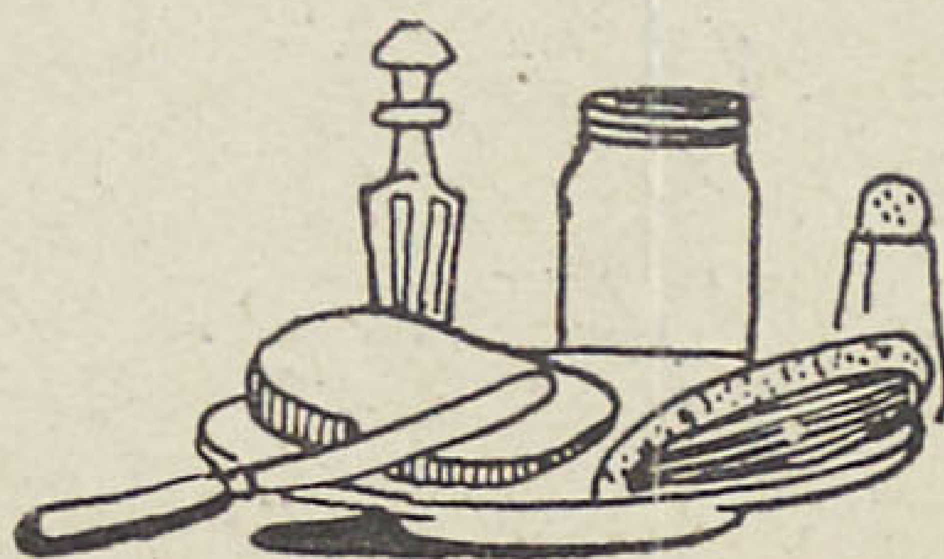
GEBONDEN SLASAUS.

2 kopjes taptemelk, 2 afgestreken lepels aardappelmeel, 2 à 3 eetlepels azijn, een theelepel margarine, zout, mosterd.
Roer in een pannetje het aardappelmeel aan met de melk. Breng het papje al roerende aan den kook, laat 3 à 4 minuten doorkoken. Meng er dan de azijn, de margarine en de kruiden bij. Klop de saus tot ze koud is, af en toe om. Deze saus kan men slechts enkele dagen bewaren, dus niet te groote hoeveelheden tegelijk klaarmaken.

BROODSMEERSELTJE MET RAUWE GROENTEN

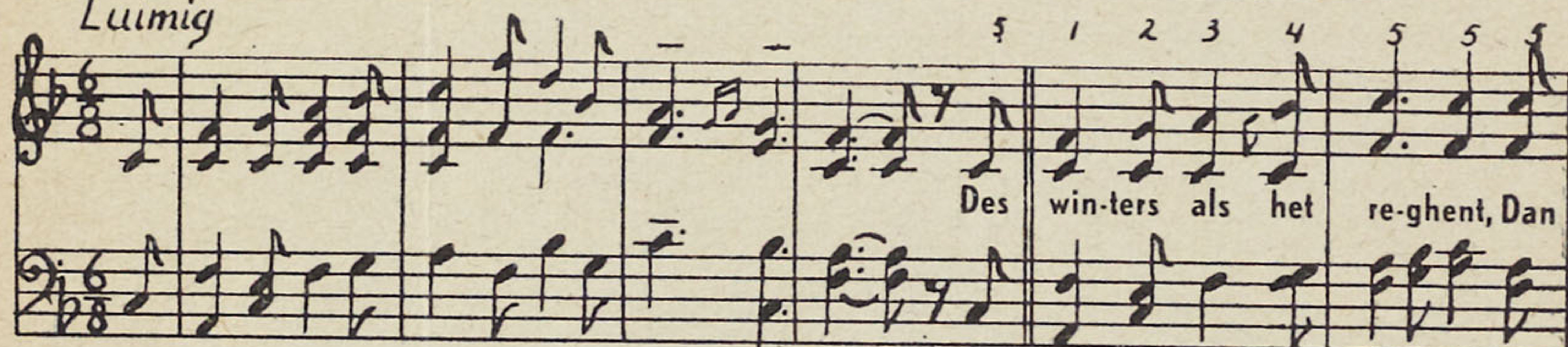
4 gekookte aardappelen worden fijngewreven, liefst door een zeef en dan vermengd met eenige fijngehakte zure augurkjes, geraspten winterwortel en koolraap of selderijknol. Het smeersel wordt op smaak gebracht met fijngehakte peterselie, zout, mosterd en azijn.
Dit broodsmeersel smaakt vooral op volkorenbrood uitstekend.
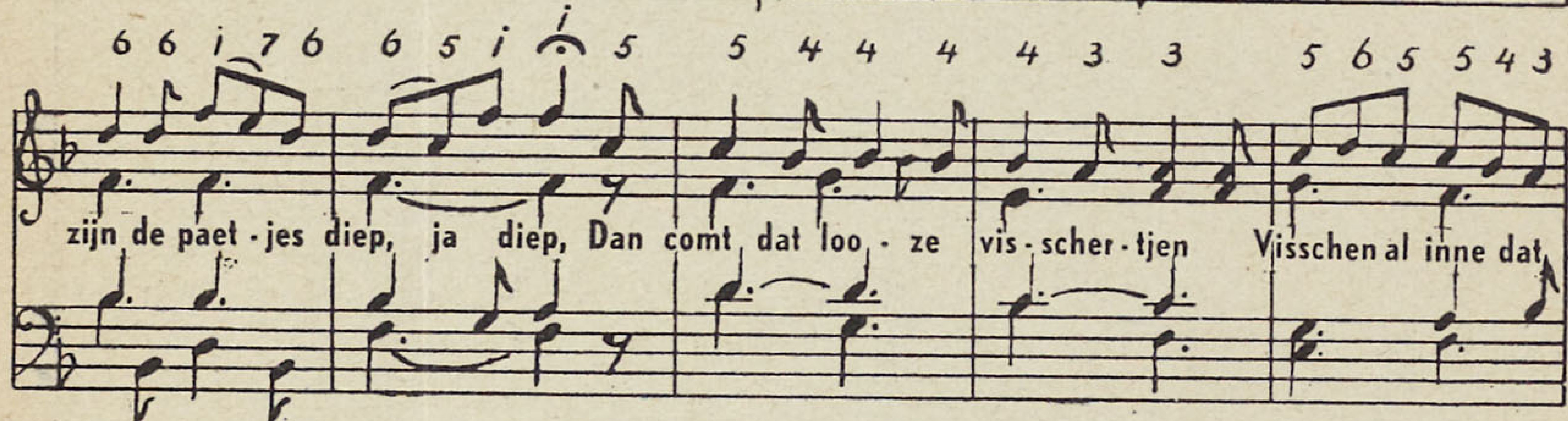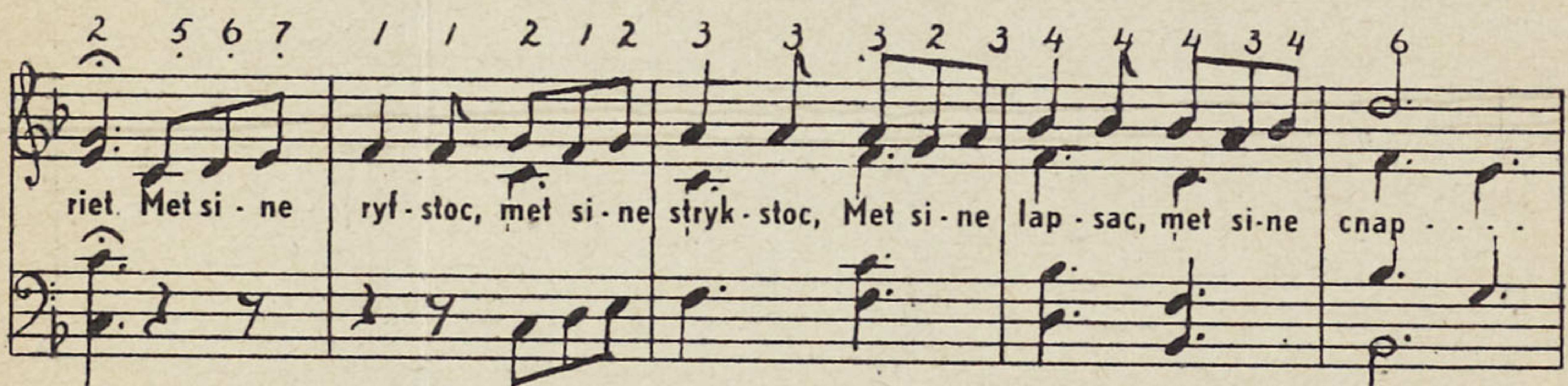

„Des winters als het reghent"
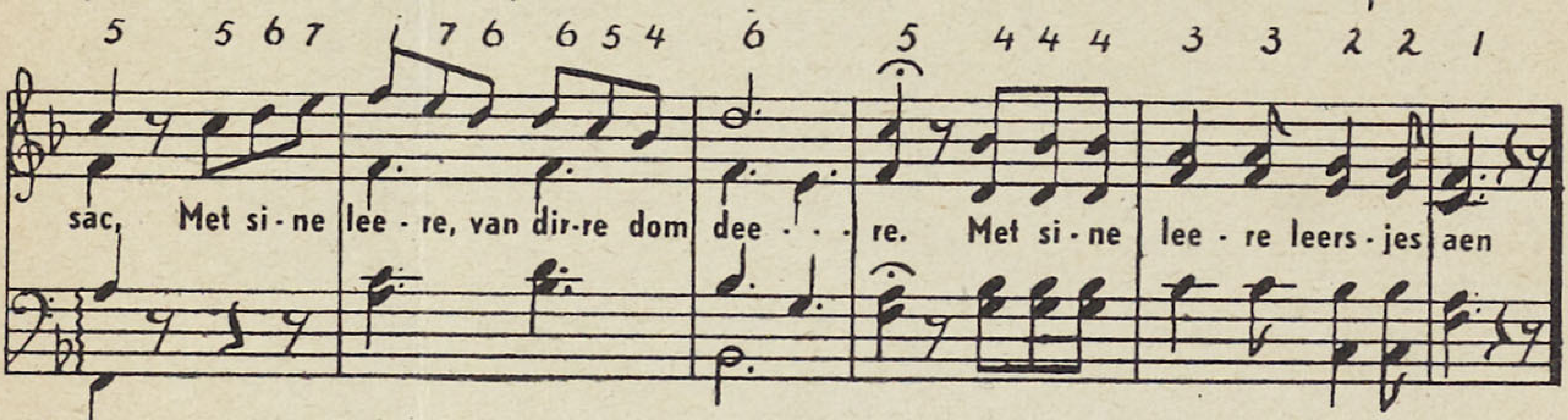
BEW. FL. VAN DUYSE

Luimig

„Us moaye Fryske sangen lizze us sa ny oan 't herte", schreef in ons vorig nummer een Friesch kameraadske in een door haar ingezonden verslag. Maar liggen ons allemaal onze mooie, echt Nederlandsche liederen niet heel na aan het hart? Jammer alleen, dat vele ervan in het vergeetboek zijn geraakt. Laten wij ze daaruit weer ophalen: hieronder drukken wij zoo'n mooi liedje af. Aan de zangleidsters is het, dit lied met de kameraadskes in te studeeren!

1.

Des winters als het reghent,
Dan zyn de paetjes diep, ja diep,
Dan comt dat looze visschertjen
Visschen al inne dat riet.
Met sine ryfstoc, met sine strykstoc,
Met sine lapsac, met sine cnapsac,
Met sine leere, van dirre dom deere,
Met sine leere leersjes aen.

2.

Dat looze molenarinnetje
Ghinc in haer deurtjen staen, ja staen,
Omdat dat aerdich visschertje
Voor-bi haer henen sou gaen.
Met sine ryfstoc, met sine strykstoc,
Met sine lapsac, met sine cnapsac,
Met sine leere, van dirre dom deere,
Met sine leere leersjes aen.

3.

„Wat heb ic jou misdreven,
„Wat heb ic jou misdaen, ja daen,
„En dat ic niet met vreden
„Voor-bi jouw deurtjen mach gaen?
„Met mine ryfstoc, met mine strykstoc,
„Met mine lapsac, met mine cnapsac,
„Met mine leere, van dirre dom deere,
„Met mine leere leersjes aen."

4.

— „Ghi hebt mi niet misdreven,
„Ghi hebt mi niet misdaen, ja daen,
„Maer ghi moet mi driemael soenen,
„Eer ghi van hier meucht gaen.
„Met uwe ryfstoc, met uwe strykstoc,
„Met uwe lapsac, met uwe cnapsac,
„Met uwe leere, van dirre dom deere,
„Met uwe leere, leersjes aen." —

WIE RUILT?

Mijn ring „Goud om Staal" van 21 mm binnenmaat zou ik graag ruilen voor één van 17 of 18 mm. En wie ruilt een koningsblauwe kunstzijden avondjapon, flinke maat, 3 kwarts mouw, 1 keer gedragen voor iets anders? Dika Leppink, Joh. Vermeerstraat 1, Arnhem, tel. 25214.

Te ruilen: Een paar goede klompjes, 17 cm binnenmaat voor een paar van 19 à 20 cm, en een paar prima vetleeren laarzen, 31 cm buitenmaat voor een paar mooie damesschoentjes, lage hak, maat 37 of 38. M. J. A. v. Balen, p.a. Löckert, Amsterdamsche weg 498, Amstelveen.

Wie ruilt een electrischen fluitketel en een stofzuiger voor iets anders? Kamske Galjaard, La Placestraat 31, Amsterdam (O).

Te ruilen een prima leeren heerenjas en een electrische waschmachine voor iets anders. Kamske Erwich, Vaalrivierstraat 17[1], Amsterdam (O).

De Afd. „Hulp en Bijstand", De Lairessetraat 153, Amsterdam, zou graag een mooie rose 2-persoons bedsprei ruilen voor een gehaakte katoenen sprei, om daar luierbroekjes van te kunnen maken.

Wie ruilt jongenskleeren voor een jongen van 8 jaar voor meisjeskleeren voor een meisje van 6 jaar? Kamske Haentjes Dekker, Helmholtstraat 10, Amsterdam (O).

GAS EN ELECTRICITEIT

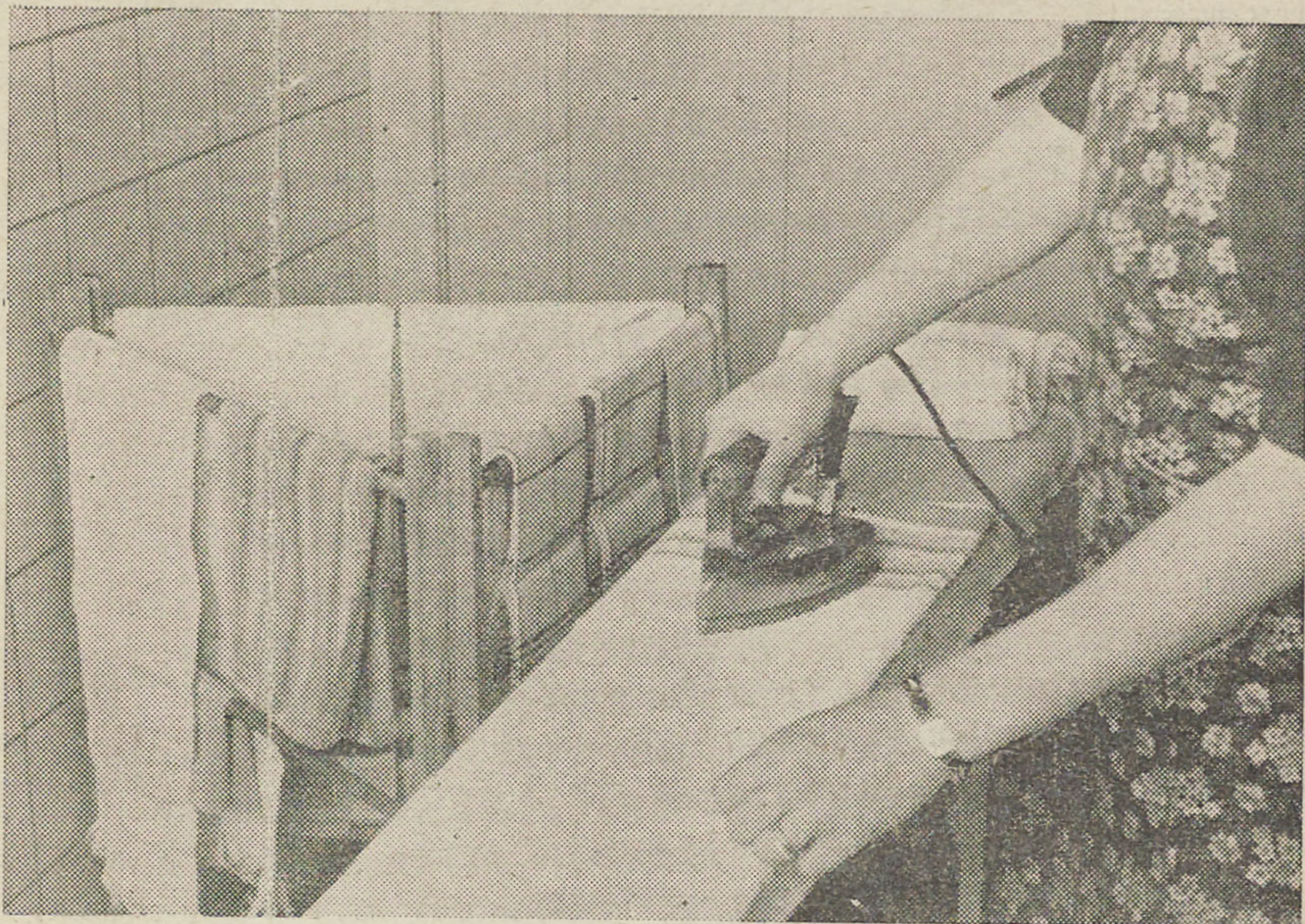

foto: Cino

Wij kunnen het dagelijks in kranten en tijdschriften lezen: We moeten de grootst mogelijke zuinigheid betrachten met deze beide energiebronnen. Zoowel voor het opwekken van electriciteit als voor het maken van gas zijn kolen noodig en daarvan is niet zooveel voorradig, dat we maar raak kunnen gebruiken. Het is dus noodzakelijk, dat we goed uitkomen met de ons toegewezen hoeveelheid, neen, meer nog, we moeten trachten nog zuiniger te wezen en *onder* het toegemeten rantsoen te blijven. Wij dienen daarmee de algemeene zaak. We moeten dus bezuinigen bij het koken, bij het strijken, bij het branden van het licht, bij het gebruik van die tallooze handige electrische apparaatjes, kortom overal moeten we ons waakzaam oog laten gaan. Dezen keer zullen we het met elkaar eens in het bijzonder hebben over het strijken! Bijna in elk Nederlandsch gezin, vooral in de steden, strijkt men met behulp van een electrisch strijkijzer. Het ijzer moet eerst warm worden, alvorens we met het strijken een aanvang kunnen nemen; daar is stroom voor noodig, dien we verder niet productief kunnen maken. Het is dus zaak het ijzer alleen te verwarmen, wanneer we een behoorlijke hoeveelheid strijkgoed moeten bewerken, en niet voor elk kleedje, jurkje of kraagje den bout in te schakelen. We moeten dus wanneer we een hoeveelheid strijkgoed bij elkander hebben tevens een onderzoekingsreis maken in de kleerenkast en aan den kapstok. Haarlinten en shawls, jurken en heerenpantalons, alles wat om een strijkbeurtje vraagt, zoeken we bij elkaar.

Het goed, dat ingevocht moet worden, moet slechts licht bevochtigd worden. Als we het goed te nat maken, vraagt dit weer stroom, want het droogstrijken duurt dan onnoodig lang. Het is daarom aan te raden, in de buurt van de strijkplank een droogrekje te plaatsen. We strijken dan vooral het z.g. platte goed vlug en laten het op het rekje gehangen, geheel nadrogen. Verder moeten we er voor zorgen, dat we vlot achter elkander doorstrijken; het opvouwen van ondergoed, linnengoed, enz. doen we niet direct na het strijken, maar we hangen alles gestreken over het rekje en over stoelen. Als alles een beurt gehad heeft, schakelen we het ijzer uit en dan hebben we nog voldoende warmte in den bout om kleinigheden als haarlinten, te strijken. We vouwen dan meteen al het schoone goed op en de uitgeschakelde bout geeft nog voldoende hitte om het gevouwen goed even bij te strijken. We zoeken zooveel mogelijk soort bij soort strijkgoed uit, d.w.z. dat we achter elkaar eerst het wollen en flanellen en andere teere goed strijken, dat een niet te warm ijzer vraagt.

We hoeven den voorwarmtijd van het ijzer dan niet zoo lang te maken; onder het strijken door wordt het ijzer dan heeter, zoodat het net goed van temperatuur is voor het linnengoed en de witte wasch. — Af te raden is het, om den bout voortdurend in en uit te schakelen, omdat het ijzer te heet wordt of daarna weer te koud, men strijkt dan niet prettig vlot en het kost meestal onnoodig stroom. Zoo zien we dus, dat we zelfs bij een zoo noodzakelijk geregeld weerkeerend werkje als het strijken nog veel stroom kunnen besparen.

J. C. K.

Verantwoordelijk redactrice: J. Jansen-Van Balen Amsterdam - Uitgave N.S.V.O. Amsterdam - Drukker: N. V. Drukkerij v.h. L. E. Bosch en Zoon, Utrecht Verschijnt tweemaal per maand. Geen verkoop van losse nummers
P. V. 2109/1 K 2350